

John Bevere

Uimit de Dumnezeu

Modul extraordinar în care frica de
Dumnezeu îți transformă viața

EDITURA LIRA
TIMIȘOARA, 2024

UIMIT DE DUMNEZEU

ISBN 978-630-6594-23-8

Copyright © 2024 - Editura Lira

Toate drepturile rezervate. Nicio parte din această carte nu poate fi reprodusă sau difuzată electronic, mecanic, prin înregistrare audio, exceptând cazul unor scurte recenzii sau citate, fără permisiunea în scris a editurii.

Dacă nu există alte precizări, citatele biblice sunt luate din Sfânta Scriptură, traducerea Dumitru Cornilescu.

Copyright © 2024 in Romanian by Lira Publishing House.

Originally published in English by W Publishing,

an imprint of Thomas Nelson,

under the title ***The Awe of God: The Astounding Way a Healthy Fear of God Transforms Your Life***

Copyright © 2023 John P. Bevere

Published by arrangement with HarperCollins Christian Publishing, Inc.

Editura LIRA (un departament al Kingdom Design)

ADRESĂ: Str. Coriolan Brediceanu nr. 23, Timișoara

TELEFON: 0723762411

E-MAIL: contact@lira.ro

WEBSITE: www.lira.ro

FB.COM: fb.com/edituralira

INSTAGRAM: instagram.com/_lira.ro_lira.ro

TRADUCERE: Veronica Oniga

EDITARE: Vasilică Croitor, Valentin Dedu

GRAFICĂ ȘI TEHNOREDACTARE: Valentin Dedu

Traducerea cărții a fost pusă la dispoziția Editurii Lira de către organizația MessengerX.

Această carte a fost publicată cu susținerea CRYSTAL WATER

RESIDENTIAL & INDUSTRIAL S.R.L.

Aflați mai multe pe <https://crystal-water.ro/>.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BEVERE, JOHN

Uimit de Dumnezeu : modul extraordinar în care frica de Dumnezeu
îți transformă viața / John Bevere. - Timișoara : Lira, 2024

ISBN 978-630-6594-23-8

CUPRINS

Cum să parcurgeți această carte	9
Introducere	13

Săptămâna 1 — Un Dumnezeu mareț

1. Comoara lui Dumnezeu	19
2. Frici contrastante	27
3. Ce este frica sfântă?	35
4. Prezența tangibilă a lui Dumnezeu	43
5. O seară de neuitat	50
6. Cu ochii țintă la El	58
7. Slava lui Dumnezeu	65

Săptămâna 2 — Arătați așa cum sunteți

8. Valoarea voastră	73
9. Coliziunea fatală.....	81
10. Dumnezeu nu se uită	89
11. Frică și cutremur	97
12. Ipocrizia molipsitoare	105
13. Trei imagini.....	112
14. Hotărârile veșnice	120

Săptămâna 3 — Sfințenia irezistibilă

15. Frica de oameni	129
16. Îndreptățirea	136
17. Depărtați-vă.....	144
18. Longevitatea	151
19. Să ne curățăm pe noi înșine.....	159
20. Ținta noastră.....	167
21. Dorința și puterea	174

Săptămâna 4 — Răspunsul nostru la Cuvântul lui Dumnezeu

22. Tremurând la cuvântului lui Dumnezeu	183
23. Imediat	191
24. Fără logică.....	198
25. Niciun beneficiu vădit	205
26. O durere bună	213
27. S-a isprăvit	221
28. Cum se desensibilizează conștiința.....	229

Săptămâna 5 — Intimitatea cu Dumnezeu

29. Unde începe intimitatea	239
30. Un alt Isus	247
31. Nu vă cunosc	255
32. Secretul Domnului nostru.....	261
33. Cercul restrâns	268
34. Față în față.....	275
35. Voi sunteți prietenii Mei	283

Săptămâna 6 — Beneficiile comorii

36. Statornicirea promisiunilor Lui	293
37. Teama care alungă teama.....	301
38. Moștenirea.....	308
39. Cel mai important lucru.....	316
40. Viața încununată de succes	324
41. Sfârșind bine.....	332
42. Găsirea comorii.....	340

Un crâmpei al măreției lui Dumnezeu	353

Note	363
Despre autor	367

*Soției mele minunate, celei mai bune prietene și
iubitei mele neprețuite, Lisa Bevere*

„Femeia care se teme de Domnul va fi lăudată.”

PROVERBE 31:30

*Am scris această carte în al patruzecilea an de
căsnicie. Fiecare an petrecut alături de tine devine
tot mai bun și, dacă ar fi să mai aleg o dată, m-aș
căsători fără să clilesc tot cu tine.*

*Vorbele nu sunt de ajuns pentru a descrie
încântarea și bucuria pe care le aduci inimii mele.*

*Fără dragostea și sprijinul tău, nu aș fi omul
care sunt astăzi. Ești înțeleaptă, amuzantă,
încântătoare, puternică, aventuroasă și minunată.
Te iubesc pentru totdeauna.*

CUM SĂ PARCURGEȚI ACEASTĂ CARTE

Dragi cititori,

Acesta nu este un mesaj oarecare, ci unul plin de viață, care vă va transforma pentru totdeauna dacă îl credeți și dacă acționați în conformitate cu el. Sunt deplin încredințat că așa este, fiindcă aceste adevăruri au schimbat viața mea și a nenumărați alți oameni. Ori de câte ori mi se cere sfatul, fie că este vorba despre căsnicie, despre familie sau lucrarea creștină, întotdeauna apelez la conținutul acestei cărți.

Data fiind importanța ei, m-am rugat și am petrecut mult timp gândindu-mă cum să o prezint. Ținând cont de cadența vieții pe care o trăim astăzi, de cerințele programului nostru și de ritmul accelerat în care ne mișcăm, am simțit nevoia de a adapta adevărurile și de a le prezenta în secvențe mai restrânse, ca să puteți medita la ele.

La prima vedere, s-ar putea să aveți impresia că acesta este un material devoțional, dar vă asigur că nu este. Dați-mi voie să vă explic. Deseori, un material devoțional abordează zilnic subiecte diferite, care nu au neapărat legătură între ele și nici nu alcătuiesc împreună un mesaj sistematic. Deși s-ar

putea ca această carte să semene cu una devoțională, fiecare zi este clădită pe mesajul celei precedente, ca în cazul cărților de nonficțiune. Avantajul acestei abordări este acela că puteți hotărî cum veți citi cartea. Bineînțeles, o puteți parcurge într-o zi sau două, dacă așa doriți; însă eu vă recomand să o citiți fie în decursul a șase săptămâni (câte un capitol pe zi), fie a trei săptămâni (câte un capitol dimineața și altul seara).

În concluzia fiecărui capitol, veți găsi cinci instrumente care vă vor ajuta să aprofundați beneficiile conținutului său; această secțiune, pe care o vom numi „Aplicație personală”, conține cinci puncte:

1. **Pasajul:** voi include un pasaj din Scriptură care este esențial pentru mesajul care se desprinde din textul acelei zile sau unul care nu a fost menționat în capitolul respectiv, dar care întărește cele prezentate. Vă recomand cu tărie să memorați aceste pasaje.
2. **Esența:** aceasta este gândul principal conținut în capitol, în care este concentrat aspectul lui cel mai important. Văzând-o scrisă în fața voastră, eficiența lui va spori și vă veți aminti cu mai multă ușurință despre ce era vorba în capitol, atunci când îl recapitulați.
3. **Meditarea:** punctul acesta este esențial. Psalmistul spunea: „Mă gândesc adânc la poruncile Tale și cărările Tale le am sub ochi” (Psalmul 119:15). Noi medităm atunci când întoarcem pe toate părțile în minte felul în care Cuvântul lui Dumnezeu se aplică stării în care ne găsim. Dacă procedăm astfel, Scriptura ne spune că ne vom bucura de propășire și succes (vezi Iosua 1:8, Psalmul 1 și 1 Timotei 4:15).

4. **Rugăciunea:** am inclus și o rugăciune care reflectă învățătura capitolului. Este atât de important ca Dumnezeu să ne audă glasul și să Îi dăm voie să ne schimbe potrivit cu Cuvântul Său.
5. **Mărturisirea:** Scriptura afirmă că *viața și moartea* sunt în puterea a ceea ce rostim (vezi Proverbe 18:21). Atunci când spunem ceea ce Dumnezeu declară cu privire la noi, duhul, sufletul și trupul nostru se aliniază voii Sale pentru noi și acesta este modul în care putem trăi viața la potențialul ei maxim.

Vă încurajez din nou să vă faceți timp să parcurgeți cartea aceasta pe îndelete, așa încât adevărurile Cuvântului lui Dumnezeu să pătrundă în inima și în mintea voastră. Dacă veți petrece următoarele săptămâni meditănd zilnic la aceste adevăruri, ele se vor sedimenta și vor prinde rădăcini în viața voastră. Nu aveți în față simple informații, ci calea spre o apropiere mai mare de Dumnezeu. De asemenea, vă recomand să citiți capitolele și să parcurgeți cei cinci pași ai „Aplicației personale” având alături un jurnal. Notați-vă zilnic în el gândurile și rugăciunile, pentru ca atunci când veți reveni asupra lor mai târziu, să vă amintiți ce v-a revelat Duhul Sfânt.

Alte câteva recomandări: în primul rând, folosiți telefonul sau ceasul pentru a cronometra cât timp vă ia să citiți capitolul, să parcurgeți „Aplicația personală” și să scrieți în jurnal. Nu vă grăbiți; nu sunteți la concurs. Motivul pentru care e bine să știți cât vă ia este acela că, după câteva capitole, veți putea planifica mai înțelept lecturarea celorlalte, în funcție de durata medie pe care o necesită.

În al doilea rând, încercați să vă formați obiceiul de a nu lăsa nimic să stea în calea momentelor puse deoparte

zilnic pentru lectură. Rugăciunea și speranța mea sunt că Dumnezeu va înlăptui în voi, în timp ce citiți această carte, ceea ce a făcut în mine în ultimii patruzeci de ani.

În al treilea rând, un mesaj este însoțit întotdeauna de cele mai mari beneficii când îl prezint sau când îl parcurg cu un grup de prieteni. Alegeți niște prieteni apropiați și parcurgeți materialul acesta împreună. După ce ați încheiat un capitol doar voi împreună cu Duhul Sfânt, întâlniți-vă cu prietenii și împărtășiți-le ce v-a arătat Dumnezeu. Faceți lucrul acesta cu regularitate.

Mă rog să vă apropiați tot mai mult de Dumnezeu în timpul călătoriei voastre prin cartea *Uimit de Dumnezeu*. Este important să citiți introducerea și să nu treceți direct la capitolul 1, fiindcă ea ne deschide inima pentru ceea ce urmează să discutăm. Iar după ce terminați cartea, m-aș bucura să aud cum au fost influențate credința și viața voastră de frica sfântă de Domnul.

Al vostru, John Bevere

P.S. Vă amintesc încă o dată să nu săriți peste introducere. Rugăciunea mea este ca ea să aprindă în voi focul dorinței de a cultiva în viața voastră reverența sfântă și de a vă cufunda cu totul în mesajul acesta.

INTRODUCERE

Frica. Oamenii s-au trudit ani de zile să o pună pe fugă. Mulți au făcut din ea obiectul lor de studiu, au luptat împotriva ei și au făcut eforturi pentru a îndepărta influența ei din viața noastră. Chiar și renumitul citat al președintelui Franklin D. Roosevelt aduce subiectul acesta în prim-plan: „Singurul lucru de care trebuie să ne fie frică este frica însăși.” Voci importante din diferite domenii spun că trebuie să găsim căi de a depăși frica, și putem găsi sute, dacă nu mii de cărți menite să ne ajute în privința aceasta. De la sfârșitul anilor '80, pretutindeni au început să se poarte tricouri cu inscripția: „Fără frică” imprimată cu îndrăzneală pe piept. Oamenii par hotărâți să elimine orice frică din viața lor.

Campania aceasta pare logică, nobilă și înțeleaptă; în multe privințe, chiar este; dar adevărul e că *nu orice frică este rea*. De unde a apărut atunci obsesia asta? Eu cred că din înghesuirea tuturor fricilor într-o singură categorie largă, deasupra căreia a fost pusă eticheta: „vătămătoare”. Dar este oare această prezumție corectă?

În primul rând, este important să recunoaștem faptul că există, într-adevăr, frici care sunt distrugătoare, chiar și atunci când par îndreptățite. Dacă ne temem că ne vom pierde toți banii și toate posesiunile, vom ajunge, probabil, să fim obsedați de ele și să ne transformăm în niște avari care nu încetează să strângă bunuri, făcând un idol din banii și din bunurile noastre. Dacă ne temem că ne vom pierde soțul sau soția, ne vom agăța prea strâns de partenerul de

viață sau vom privi cu suspiciune fiecare acțiune a lui. Fie că procedăm într-un fel, fie în celălalt, atitudinea noastră va da naștere resentimentelor și, în cele din urmă, va afecta negativ relația. Dacă avem în noi o teamă profundă că vom rata lucrurile de care alții se bucură, s-ar putea ca aceasta să ne determine să alergăm după experiențe noi și palpitate, dar cu prețul sacrificării relațiilor sănătoase din cadrul unei comunității, a conexiunilor reale și a păcii plăcute care însoțește consacrarea. Dacă ne temem pentru siguranța copiilor noștri, probabil că vom sta în calea dezvoltării lor, fie sufocându-i, fie încurajându-i, fără să vrem, să pornească pe calea fiului risipitor. Lista posibilităților pare fără sfârșit.

Pe de altă parte, fricile *constructive* dau naștere unei înțelepciuni utile. Frica de a nu cădea de pe stânci într-o prăpastie de sute de metri ne va da înțelepciunea de a nu ne apropia prea tare de marginea prăpastiei, de unde am putea aluneca. Frica de puterea unui urs ne dă înțelepciunea de a nu amenința o ursoaică însoțită de pui. Frica de o arsură de gradul trei ne dă înțelepciunea de a folosi mănuși de bucătărie când scoatem o tavă fierbinte din cuptor.

Cu toate acestea, deși este benefică, teama constructivă poate fi și ea denaturată, ajungând să ne îngrădească viața. Când e lăsată în voie, frica de a nu cădea ne poate împiedica să urcăm într-un avion, țintuindu-ne astfel la sol. Frica nestăpânită de urși ne poate lipsi de o plimbare plăcută prin pădure, iar teama că ne-am putea arde ne poate împiedica să aprindem cuptorul și să ne bucurăm de o masă gătită.

Adevărata întrebare pe care ar trebui să ne-o punem este următoarea: „Care este lucrul de care ne temem cel mai mult?” Este mult mai bine să ne punem această întrebare decât să încercăm să anihilăm fricile distructive sau să facem față celor constructive. Întrebarea aceasta este una înțeleaptă și, dacă primește răspunsul potrivit, ne ajută să privim toate celelalte frici din perspectiva corectă și ne va îmbunătăți viața

atât aici, cât și pentru veșnicie. Va lumina calea spre o viață bună și împlinitoare. Biblia are multe de spus despre frică, iar fundamentul în privința aceasta este următorul: „frica de Domnul este începutul înțelepciunii” (Proverbe 1:7); nu al oricărei înțelepciuni, ci al celei divine. Iar acesta este un punct bun de pornire.

Să ne gândim, deci, la următorul lucru: dacă frica (cea îndreptată în direcția corectă) este o virtute? Dacă frica de Dumnezeu este calea paradoxală spre o relație autentică cu El? Și dacă această frică sfântă este cea care ne deschide cu adevărat pentru plinătatea vieții de care au avut parte ucenicii lui Isus de-a lungul veacurilor? Dacă această frică alungă orice altă temere, frica de a începe propria afacere, frica de ceea ce vor face autoritățile, frica de ceea ce se va întâmpla cu copiii voștri, frica de care suferă persoanele ipohondre, frica în urma căreia apar bolile mintale sau depresia (și lista poate continua)?

Acum, la începutul călătoriei noastre, dați-mi voie să declar următoarele patru adevăruri:

1. Noi suntem oameni și ne vom teme.
2. Reverența și frica de Domnul sunt mult mai profunde, mai frumoase și mai intime decât îndrăznesc mulți să-și închipuie.
3. Frica de Dumnezeu înhite orice frici distructive.
4. Frica de Domnul este începutul a tot ce este bun.

Unii oameni ne vor aminti, pe bună dreptate, că Biblia ne spune de trei sute șaiszeci și cinci de ori să nu ne temem. Aceasta îi face pe mulți creștini să concluzioneze că Dumnezeu nu vrea ca noi să ne temem. Însă versetele acestea se referă la frica distructivă. La rândul meu, aș putea să menționez și eu cele aproape două sute de versete din Biblie care ne încurajează să ne temem de Domnul. Din nefericire, în încercarea de a elimina orice frică din viața noastră (inclusiv virtutea fricii

de Domnul), acest domeniu al credinței noastre a rămas nestudiat, neverificat și lipsit de beneficii.

Frica de Domnul este mai glorioasă, inspiră mai multă venerație și mai multă bucurie decât ne-am putea imagina vreodată. În timp ce continuăm, aș vrea să vă arăt cum frica îndreptată în direcția corectă (virtutea fricii de Dumnezeu mai presus de orice altceva) deschide calea spre o viață care trece dincolo de tot ce v-ați închipuit. Doar atunci vom putea înfrunta orice ne-ar scoate viața în cale. După cum spunea Charles Spurgeon: „Frica de Dumnezeu înseamnă moartea oricărei alte frici; ca un leu semeț, ea alungă din cale toate celelalte frici¹.”

În timp ce citiți cartea de față, speranța mea este că veți descoperi această virtute, veți îndepărta fațada religioasă a ce nu este ea și veți vedea cum vă pune piciorul pe stâncă. Da, nu vă temeți de niciun rău, ci descoperiți felul în care virtutea temerii de Domnul va face ca viața voastră să înflorească, ajungând de o frumusețe nespusă.

Haideți să pornim la drum, pentru a explora împreună cât de măreț și de copleșitor este Dumnezeuul nostru. Vom intitula demersul acesta: *Uimit de Dumnezeu!*

Un Dumnezeu măreț

SĂPTĂMÂNA 1

*Frica de Domnul este
comoara Lui, o nestemată
aleasă, dăruită numai... celor
nespus de iubiți.*

JOHN BUNYAN

1 | COMOARA LUI DUMNEZEU

Cum ar fi dacă vi s-ar vorbi despre o virtute care, în esență, este cheia întregii vieți? O virtute care vă deschide ușa spre scopul existenței voastre și care atrage prezența, protecția și providența Creatorului vostru? Virtutea aceasta este rădăcina caracterului nobil, temelia întregii fericiri și ea vă ajută să faceți față tuturor împrejurărilor dificile cu care vă confrunțați. Adoptarea acestei virtuți vă poate lungi viața, vă poate asigura o stare bună de sănătate, de succes și de siguranță, poate îndepărta lipsurile și poate garanta o moștenire nobilă.

Sună prea frumos ca să fie adevărat? Poate că vă veți întreba: „Cartea aceasta e una de ficțiune?” Vă asigur că nu este. Afirmările de mai sus sunt adevărate.

Când li se vorbește despre această realitate, cei mai mulți râd zeflemitor și spun: „Nu există o asemenea virtute!” Însă fiecare dintre promisiunile de mai sus a fost scrisă de unul dintre cei mai înțelepți oameni care au trăit vreodată și, mai mult decât atât, aceste cuvinte au fost consemnate sub inspirația Creatorului nostru, iar cuvintele Lui sunt infailibile!

Însă, înainte ca Solomon să își sfârșească viața, el a pierdut această stare de împlinire despre care scrisese, fiindcă inima

lui s-a îndepărtat de Sursa înțelepciunii lui și, în consecință, împăratul s-a abătut de la calea vieții bine trăită.

Îngăduiți-mi să vă spun pe scurt povestea lui. Copil fiind, Solomon a primit învățătură despre această virtute și o urmasă. A ajuns să aibă un caracter nobil și o înțelepciune ascuțită. A excelat curând în ce privește conducerea și, în cele din urmă, a devenit cârmuitor peste milioane de oameni. După ce a venit cu cererea lui înaintea lui Dumnezeu, a fost înzestrat cu o înțelepciune uluitoare; puține erau lucrurile greu de înțeles pentru el. A scris mii de proverbe și a compus sute de cântece: „A vorbit despre copaci, de la cedrul din Liban până la isopul care crește pe zid; a vorbit, de asemenea, despre dobitoace, despre păsări, despre târâtoare și despre pești” (1 Împărați 4:33).

Acest om înțelept a ajuns la un nivel al succesului, avuției și renumelui pe care nu l-a atins nimeni altcineva înainte sau după el. Regi, regine, ambasadori și cârmuitori de seamă călătoreau de la mare depărtare ca să ajungă în prezența lui, să îl audă și să vadă cu ochii lor desăvârșirea și unitatea celor ce-l înconjurau, precum și inovațiile care aduseseră marea putere și prosperitate a poporului său. Solomon era atât de impresionant încât, înainte să îl vadă, o regină nu a crezut veștile pe care le auzise despre el. Însă, după ce a ajuns să stea în prezența lui, ea a exclamat: „Iată că nici pe jumătate nu mi s-a spus. Tu ai mai multă înțelepciune și propășire decât am auzit eu. Ferice de oamenii tăi, ferice de slujitorii tăi, care sunt necurmat înaintea ta, care aud înțelepciunea ta” (1 Împărați 10:7-8).

Din ceea ce citim, oamenii pe care îi conducea Solomon erau fericiți și eficienți în strădaniile lor. Sărăcia nu exista; fiecare familie din împărăție avea casa și ogorul ei. Istoria spune că poporul „era foarte mulțumit, având hrană și băutură din belșug” (1 Împărați 4:20, NLT). Israelii trăiau în pace și siguranță.

Însă, odată cu trecerea timpului, acest lider remarcabil s-a îndepărtat de ceea ce stătuse în spatele realizărilor lui. A devenit înțelept în propriii ochi și nu a mai socotit că era nevoie să ia aminte la înțelepciunea acestei virtuți. S-a rătăcit și, în cele din urmă, a ajuns plin de un cinism amar. Nu doar el a suferit de pe urma greșelii sale, ci și cei pe care îi conducea.

Pentru Solomon, viața a devenit lipsită de sens. A scris cuvinte negativiste, ajungând să spună: „Totul e plictisitor, peste măsură de plictisitor; nimeni nu poate găsi vreun sens în toate acestea”¹ și „Istoria se repetă mereu și nu este nimic nou sub soare”². În cuvinte chiar mai dramatice, el a afirmat: „Mai mult face ziua morții decât ziua nașterii”³ și „Ce e greșit nu poate fi îndreptat și ce lipsește nu poate fi recuperat”⁴. De fapt, Solomon a scris o carte întregă în care a descris lipsa de sens a existenței; pentru el, totul era deșertăciune. Într-o perioadă relativ scurtă de timp, acest om a coborât de pe culmile cele mai înalte ale succesului în văile cele mai adânci ale pesimismului. Mulți psihologi l-ar diagnostica astăzi ca suferind de o formă gravă de depresie maniacală. Cum poate ajunge un om la asemenea extreme?

Iată care este vestea bună: povestea lui nu se sfârșește în adâncimile deznădejdiei. În cele din urmă, Solomon s-a întors la cea mai importantă virtute a vieții. Nu știm câte luni sau chiar câți ani a petrecut el scriind această carte mohorâtă, însă în ultimul ei capitol întrezărim un crâmpei al reabilitării lui. Solomon începe scriind de șapte ori⁵, într-o formă sau alta: „Adu-ți aminte de Creatorul tău” și încheie cu următoarele cuvinte:

După ce au fost auzite toate lucrurile, încheierea lor este aceasta: „Teme-te de Dumnezeu... și păzește poruncile Lui, căci așa omul este întreg [acesta este scopul deplin, inițial al creării lui, obiectul providenței lui Dumnezeu, rădăcina caracterului,

fundamentul oricărei fericiri, adaptarea în fața oricărei împrejurări și stări neplăcute de sub soare] și aceasta este [datoria] întregă a oricărui om. (Eclesiastul 12:13, AMPC)

Această virtute de preț nu este alta decât frica de Dumnezeu. Autorul, împăratul Solomon, declară că ea este condiția prealabilă pentru o viață împlinitoare și abundentă. Scriptura spune: „Cine este omul care se teme de Domnul? Aceluia Domnul îi arată calea pe care trebuie s-o aleagă” (Psalmul 25:12). Calea aceasta nu este una obișnuită, fiindcă mulți oameni cred, din păcate, la fel ca împăratul Solomon în vremea lui de rătăcire, că propria înțelepciune este cea care le aduce succesul și fericirea. Frica sfântă este cea care ne face să fim conectați la înțelepciunea Creatorului nostru, singurul care știe ce ne întărește și ce ne distruge.

Importanța temerii sfinte o întrece în așa măsură pe cea a tuturor celorlalte virtuți, încât Scriptura spune despre ea că era desfătarea lui Isus (Isaia 11:3) și, chiar mai greu de închipuit, că „frica de Domnul este comoara Lui [a lui Dumnezeu]” (Isaia 33:6, NKJV). Opriți-vă și gândiți-vă câteva momente la lucrul acesta: ea este desfătarea și comoara lui Dumnezeu. Uluiitor! Vom privi mai în profunzime la această realitate uimitoare în scurt timp, dar haideti să ne întoarcem deocamdată la împăratul Solomon.

De ce am început oare mesajul acesta cu succesul, eșecul și restaurarea lui? În primii mei ani de lucrare, un lider înțelept mi-a spus niște cuvinte care mi-au atras atenția și care m-au însoțit de-a lungul vremii. El a afirmat: „Unul dintre principiile mele generale este să mă feresc să promovez pe o poziție de autoritate un om cu CV-ul perfect.”

Când l-am întrebat de ce, mi-a răspuns: „Aflu mai multe despre caracterul unui om văzând cum a reacționat la eșec decât în orice alt mod. Și-a asumat răspunderea, s-a pocăit și

a crescut în urma acelei experiențe? Sau și-a justificat faptele și a dat vina pe altcineva? Purtarea lui arată dacă omul este sau nu potrivit pentru a-i fi încredințată responsabilitatea.” Iată ce am învățat din cuvintele lui: purtarea omului arată dacă el prețuiește sau nu înțelepciunea mai mult decât orice altceva.

Solomon nu a înțeles cu adevărat valoarea fricii evlavioase, deși i-a învățat pe alții despre ea sub inspirația Duhului Sfânt! De aceea s-a putut îndepărta de ea. Înainte de căderea lui, frica de Domnul nu mai era comoara sau desfătarea lui; nu mai era temelia de nezdruccinat a motivațiilor și acțiunilor sale. După ce a căzut, după ce a gustat nesăbuița și în final și-a revenit, Solomon a înțeles mai bine importanța fricii de Domnul.

Apostolul Pavel a scris în mod asemănător:

Mă port aspru cu trupul meu și-l țin în stăpânire, de teamă ca nu cumva, după ce am vestit altora Evanghelia și lucrurile care țin de ea, eu însumi să fiu lepădat [să nu trec testul, să nu fiu aprobat sau să fiu respins, ca un creștin neautentic].

(1 Corinteni 9:27, AMPC)

Pavel a înțeles cât de important era să prețuiască înțelepciunea care îi fusese încredințată prin Duhul lui Dumnezeu și să nu facă aceeași greșeală tragică a împăratului Solomon. Apostolului i-au fost revelate adevărurile ascunse ale legământului lui Dumnezeu, care aveau să aducă eliberare pentru nenumărați oameni, însă dacă Pavel nu privea frica evlavioasă ca fiind neprețuită și dacă nu o adopta cu hotărâre, și el ar fi sfârșit în postura unui cinic deznădăjduit, lepădat și respins la test ca un creștin neautentic.

Adoptarea fricii sfinte drept comoara noastră cea mai de preț ne împuternicește să rămânem supuși adevărului și, astfel, ne ține pe cărarea vieții, care aduce răsplătiri deosebite.

Într-o vreme în care cei mai mulți privesc teama ca pe ceva dăunător sau vătămător, pare illogic să declarăm că frica de Domnul este o virtute benefică și prețioasă. Însă, pe baza autorității Scripturii, vă asigur că atunci când o adoptați, ea vă va împuternici să rămâneți pe cărarea vieții. Aici vom avea parte de adevărata intimitate cu Dumnezeu și de beneficii transformatoare, unul dintre cele mai importante fiind acela al preschimbării noastre după chipul lui Isus Hristos. Haideți să începem, deci, călătoria descoperirii măreției coplesitoare a lui Dumnezeu.

Aplicația personală

Pasajul: „În vremurile tale va fi stabilitate, belșug de mântuire, înțelepciune și cunoștință; frica reverențioasă și închinarea adusă Domnului sunt comoara ta și a Lui.” (Isaia 33:6, AMPC)

Esența: Frica sfântă este comoara lui Dumnezeu; ar trebui să fie și a noastră.

Meditarea: Cum arată în mod practic prețuirea fricii sfinte? Cum ar trebui să o abordez? Cum ar trebui să mă raportez la ea? Cum să nu o pierd?

Rugăciunea: Tată ceresc, Te rog ca în această călătorie a descoperirii fricii de Domnul, să ajung să o cunosc, să trăiesc potrivit ei și să îmi găsesc în ea desfătarea. Fie ca ea să devină comoara mea, cum este și a Ta. Mă rog ca ea să îmi dea înțelepciunea și cunoștința de care am nevoie pentru a trăi o viață împlinită și de succes, una care să fie plăcută în ochii Tăi. Mă rog și ca cei dragi ai mei să fie iluminați și toți cei ce interacționează cu mine să recunoască valoarea ei. Te rog aceasta în Numele lui Isus Hristos, Domnul și Mântuitorul meu. Amin!

Mărturisirea: Aleg să prețuiesc teama sfântă ca pe marea comoară a vieții și, făcând astfel, voi fi întărit să rămân pe calea unei vieți trăite bine.

DESPRE AUTOR

JOHN BEVERE este un pastor cunoscut pentru abordarea îndrăzneată și fără compromisuri a Cuvântului lui Dumnezeu. De asemenea, este autorul mai multor bestselleruri, iar cărțile lui au fost vândute în milioane de exemplare și traduse în 129 de limbi. Împreună cu soția sa, Lisa, John este co-fondatorul Messenger International – o slujire creștină dedicată revoluționării ucenicizării la nivel global și formării de urmași ai lui Hristos, plini de hotărâre și pasiune. Messenger a oferit peste 56 de milioane de resurse traduse liderilor din întreaga lume. Pentru a extinde aceste eforturi, a fost dezvoltată aplicația MessengerX, care oferă resurse digitale traduse, fără niciun cost pentru utilizatori, în 121 de limbi. MessengerX are în prezent utilizatori în peste 20.000 de orașe și 230 de națiuni. Când John este acasă, în Franklin, Tennessee, îl veți găsi iubindu-și nepoții și jucând pickleball sau încercând să o convingă pe Lisa să se apuce de golf.